

סי' ק"ו סעיף כ"ט :

סב ב ג שס סעיף כח
פסק כר"ע דאסורה:

חג ד' מ"י פ"י מהלכות
 גירושין הל' ט סמג
 גלאוין קכג עוש"ע שם
 סימן עו סעיף כו :

סדר ה' ו' מ"י שם ה"ל ח
וסמג שם טו"ז"ע שם
ס"י קנט סעיף ד :

ס' ז' ח' מ"י' וסמג' שם
טו"ש"ע שם סימן
טו סעיף כז

סו"ב מ"ב פ"ב מהל' א'סורי ביאה הלכה
: 10 :

חוספות ישינים

(N) אכל בטהא דמחמא
 (תלמודא) אשמו ויבסו דרובי
 יוסעף דר' יוסי אומר
 דא שפול וכו' פירשית
 לעיל אכל כל לא אחוי
 רביע דהוה כל הלות
 ונחשבו לרביע בעיש גס
 ימיניו אשמו דלא שייך
 אכילתא ז' וזש' ז' דכל
 שני תחבשת ח' משום
 דא חבשת ח' קטין
 יום ובעא גס כמו בחשת
 מאיסורא
 שני דרביש: פ' סו
 דא חבשת קרף פ"ה
 ימיניו י"ה לא וכת
 אכל חבשת דהא לא
 בכת לא ידעת אלא
 וזוהא פירש דרביי ב'ה
 וזין קאמרת דר' יו
 ישרי בכתות' אלא מית
 מתנן ח'סורא ונראה דר'ל
 ח'סורא משום דרבי
 שוכב ע' ח'סורא:

מנה: פלוגתא דר"י ורבי
[עקיבא]

תוספות חד' מקמאי

[illegible][illegible]

מחגי' באויל אשקו וגיסו משום דחיות אשקו פגויה לא היה
ל"ל דמותה לחזור לו דהא ליטערין דלא נימא דשכיבת אחותה חסרת'
מק"ו דה"א בדקאמר לקמן אלא משמע ליה דליירי בנשואה מדקאמר

עלה רבי יוסי כל שפוסל ע"י אחרים
כ"ח משמע דח"ק איירי בפוסל על ידי
אחרים ומיירי בלמרו לו קני עדים
שמתה אשתו ועד אחד על גיסו אבל
בעד אחד על מיתת אשתו אין יכול
ליתא אחותה ח"נ בדלויכה תרי על
גיסו נמי וכמ"ד לעיל (ק"ז 6א) דרבנן
פלגי ארבי שמעון גניסית שלא ברשות
וקניס אפילו ב' עדים ולקמן נמי
בשמעתין דפרקי ותאמר בשביבה
דאחותה מירי דהוא האשה שהלך
בעלה למדינת הים על כרחך פריך
חליבא דמאן דקניס ב' עדים דמיתת
אשתו לא מיתוקמא אלא ב' עדים :
אשת גיסו אסורה דקנסין

כטלחה קנסא דמתניטין
אזל גט לא בעיא דלא סייך כלן שמא
ואמרו גיט זה ונשא זה דכיון דאשמו
קיימית לא סייך בה קדושין וידעי דעל
ידי שמועת טעות נשאת לו ומש"ה
אשמו שריא וזה דקדמי מחגי' אם
מזה ראשונה מותר בשניה להכי לא
בצילי אשמו וגיסו איירי דכיון דאשמו
לגיסו לדידה נמי תאמר לאלא בפניה
מיירי: **רימא** מחגי' דלא כר"ע
ממשום דמשמע ליה דאזיל אשמו וגיסו
קתאמר מחגי' דלא כר"ע אבל אי הוה
בפניה בהכיא פשיטא דלא
בעיא אחות אשמו גט אפי' לר"ע כיון
דלא סייך בה קנסא כדאמר לקמן
דלא קססין כיון דבמודי אין עקיבא
אחיותה אורסה א): **רבי** עקיבא
מנסיף אף אשת אח כו' אשת אביו
אשת אחי אביו לא בעי למינקט דלא
פשיטא דלא להו ע"י שמועת טעות
לחסידי דתנא מניה: **שנא** איתמר
הך שיטתא כו' הך שיטתא לא מיתוקמא אלא
לדבר' אמי לקמן (עב): דלר' ינאח נפחא
לא מיתוקמא ת"ק כר"ע לדידיה רבי
יוסי הוא דקאי כר' עקיבא דמפלוג בין
וגיסו לאשמו וגיסו אכל ת"ק
לא שני ליה: **אלא** נשואין מי אכל
למימר תנאה הוה ליה בנשואין. ופליגו
(כתובות דף עז.) המקדש על
תנאי ובעל אינה לריכה הימנו גט מ"מ
לא שכיחא מילתא שיתבעלו הנשואין
מזמזמת התנאי משום דאיכל חביב בזה
שלא בעייתו בעלה וזה טעם
הוא שמואל (') אית' ליה אסרה
ואית' ליה (ב) יש תנאי בנשואין לקמן

בדפדפק בית שמואל (דף קז: וס): **א**י ר"ע ניהי נמי חמורו - לא קשה ליה אחמי לא מוסיף נמי רבי עקיבא חמורו דליכא למימר דלדבריהם דרבנן קאמר לדידי אף חמורו נמי אלא לדידכו וזוירו לי מיהא בלשא אח וחיות אשה אבל בחמני' הוא ליה למינקט חמורו דהוי חידוש טפי מאחות אשה: **מאסורא** מי מעיטת רחמנא - כלומר מלאו וכתת לא מעיטת אלא משרפה: **מל**

דמי אשה שהלך כו' דבמיד מיתסרא מדאורייתא דכתיב (צמדגה) והיא

[illegible]

האמורה ועל המפוחה: ר' יוסי - בגמ' מפרש לה: **רבי** וגיסו - בעל אחות אשתו ובא עד אחד ואמר לו מתה אשחך ולו אמר מת בעליך ועמד ונשאה ואח"כ באו אשתו וגיסו: **נימא מסגי** - דקמי תורה אור מותרת לחזור לו: **דלא כר"ע דאי**

ר"ע • כיון דבעי'ה' הך גיטא מיניה
הוי'א ליה אשמו' אחות גרושתו: **חזון**
מאשה איש שנשאת ע"פ כ"ד • ומשום
גזירה שמו' יאמרו גירס' זה כו'
כדאמרין לעיל בפירקין (דף פה):
ר"ע מוסיק • והשתא כ"ס' אפילו
נשואת אחיו ושמע שמע ויבמה וכו'
אחיו בעי'ה' וכן וכו' בלחיות אשה
ועומה' לא ידעי'ה' דהכא ליכא למימר
גירסה' זה ונשאה' זה' שאפילו גירסה'
בעלה אין קדושין של זה תופסין בה
וכן לגבי' אחות אשה מאחר שבת'
אשתו גלי' לכל שאין קידוש' שניה
קדושין ואפ"ה קנים' לה ר"ע אגיטא:
דאמרי אינשי • כ' חזו' לארוס קמא'
אמרי מדנכסה' אחות תנאה' הוה ליה
לקמא' בקדושין ולא נתקיים' והא' בתר'א'
שפיר נסיב' ואי' מפיק' לה בלא אשמו'
נמלאת' אשת איש נרתי' ויאלה' בלא
גט וכו' אחות אשה כו': **אבל נשואין** •

כי ממתי' ללשונת הרלשונה היתה נשואה לו מי איכא למימר תנאה הוה ליה בנשואין הא כ"ע ידעי' דאין אדם מקיס בעילתו בעילת זנות הלכך קיס להו דנישואי' שניה אינס כלום : **אי ר"ע** : אי ממתי' ר"ע היא דקמהפכת לאוקומי' מני כר"ע ליתגי חמותו אמרו לו מזה אשכך וגשא' אמה דלר"ע חמותו לאחר מותה אשכו שריא' : **ואם אחת מהן** : שכן בלשון יוני קורין לאחת הינא ואמרה רחמנא' אחרונה שגשא' באיסור תספק : **אסור ואם שתייהן** : בדקבעינן חסדא' בנשואין ומאי' בייניהן הא ודאי' אשכו גמורה לל' אמר ר"ע דבשפחה שפרי' עניה זו מה מטאה

וְהוּא וְאִתָּהֶן אֹתוֹת וּמוֹת
עָלָה ר"ע אומר "אֹתוֹת
אֲבִי דָאֵמֶר מִשְׁמַעוֹת
יִשְׁמַעְעָל סֵבֶר חֲדָא
דְּתִי כְּתִיב שְׁפִיר אֵלָא
לְאַחַד מִיתָה אִיכָא
מִיתוּ אִמֵּר לִיהִי יְנֵהִי
מֵאִיסוּרָא מִי מֵיעֻטָּה
דְּאִחֻתָּה מִיֵּדִי דְהוּה
מ"ה לֹא דְכִי אִשְׁתוּ
בְּשׁוּגָג גִּזְרֵי בְּהִרְבָּנָן
אִחֻת

אָסווער אײַנעם זײַנענדיגן דער יעמעאל בערער דה"ק אױס וואס אמת מן
אפי' אין שטיין קיימט נון שמתה אשמו נשא את אמת חשק ור"ע
סבר אמת ואת שטיין בזמן ששטיין קיימט אשמו וחמורו ישרו אמת
ומסתמא כדיו כן דין חמורו דהשוא הכבוד אשה לאיש לכל עונשין
שבחבורה ומת' דלא קמי חמורו הניחא לאבי דאמר משמעות דורשין
אשמו אײַנעם זײַנענדיגן לר"ע נפקא ליה אם חמורו מת' קרא ור' יעמעאל לא
נפקא ליה מהבא ולא איירי ר' יעמעאל ור"ע בחמורו לאחר מיתה כלל
ה משרפה בו: **ותאמר** אשמו הראשונה עליו בשביבטה דאחוסה: **מידי**
ן ורע"ט שהיא שוגגת ואמאי קמי מת' מותרת לחזור לו: **ומשטיק** לא
וא נחפשה דמשמע איסורא הלכך בשוגג כגון ע"פ כ"ד גזר דרבנן:

אבי נמי קשי' דרשנאל אדשנאל דהא אבר ר' יוסי ע"פ ב"ר אשת נמי אמרנא אביס
ואע"ז לביסמיר גירש ונשאו וכו' היכא אדמיט ללמלי' בתנאה לן קשיא ר' אבהו
אשרו איתר' וכו' ידעי אשרו אחות אשתו גורנין קשיא דאשת אחת שחלך בעלה
היא ידועה וליכא למסמרי בה גירש ונשאו וכו' ומשום חלל גורנין וליכא נמי לן
ה"א דלגבי אשת אינא כד היתך כבן אשת תהלה דאית' למסמרי גירש וכו'
איתר' וליכא אשת נמי בעיא' אשכ' הכי איתר' נמי אמרי' ליה דה"א אחת גירשת
איתר' ומשני לן ואי נמי אדמאט גמי חלול' מ"מ דמי' דמי' אשתו ליתר'.

Torah-Box.com

diffusion du judaïsme aux francophones